

[Chr. Hansen.]

igennem; jeg ved det ikke, men det kunde omtrent se saadan ud. Naar jeg nu ser paa de Planer, der følger med Lovforslaget, saa siger jeg til mig selv: Hvad er dog det, er Sagen ikke mere værd for dem, der skal arbejde med den, end at de kunde stille sig, som de gjorde overfor os? Dér maa jeg blot nævne to—tre Ting. Der staar i Skitserne, saa vidt jeg kan se, at under Forhandlingerne i sin Tid blev der fra Teatrets Side stillet et uafviseligt Krav om, at Forsænkningen under den nye Scene skulde være absolut som under den gamle, nemlig 7 Meter. Nu ser jeg, at Rummet under den nye Scene skal være 3 Meter. Jeg spurgte den Gang: Hvorfor er det nødvendigt at have 7 Meter dér? Ja, der var nogle Lodder, som skulde gaa ned dér. Jeg holdt paa de 3 Meter, men lod Spørgsmaalet undersøge, og saa viste det sig, at denne Kælder kostede 200 000 Kr. at bygge, men det var absolut nødvendigt at have den, ellers kunde man slet ikke bruge Scenen. Nu kan man godt nøjes med 3 Meter, nu er der ikke noget i Vejen. Hvorfor fordrer man 7 Meter den Gang og nu kun 3? Jeg forstaar det ikke. Der blev stillet andre Fordringer. Det nye Scenegulv ser ud til at ligge hævet godt 2 Meter over Scenens Gang; fra denne, der ligger i 2den Sals Højde og i Højde med Adgangen til Magasinerne gennem Overgangen i Kolonnaden, skal al Transport til og fra Scenen foregaa. Ned til den gamle Scene var der fra Scenegangen en Trappe med 9 Trin. Jeg ved, at den Gang, vi forhandlede, udtalte de, at det var forfærdelig uheldigt med disse Trappetrin, man havde dér. Vi maatte derfor lave en Vogn, som skulde transportere Materiellet lige ned paa Scenen. Nu hører jeg, at det behøves ikke. Det er udmærket, som det bliver nu. Man behøver det slet ikke, til Trods for, at der nu er en Trappe ned paa 9 Trin og en Trappe paa 9 Trin til det nye Teater. Nu er der ikke noget i Vejen, nu stiller man ikke nogen Fordring her. Jeg hørte, at Høberg var meget bange for Scenegangen derhenne, for naar vi skal spille, staa bagved og høre Musik og Sang i det fjerne, skal vi staa derude, og hvor skal vi være, naar vi bliver berøvet noget af den Plads her? Jeg ser, at nu er han blevet interviewet, og nu siger han, at det er udmærket, nu er der ikke noget i Vejen. Der er en anden Ting, jeg ogsaa har set. Vi skulde have en Bro fra Magasinerne over til Teatret. Saa sagde de: Nu ødelægger I vore Omklædningsværelser, dér ligger Damernes Omklædningsværelser, 70

Værelser, de tager Lyset fra os, saa vi ikke kan se, vi maa have Dagslys. Nu bygger man en Bygning fuldstændig ned for dem. Alt er dejligt nu, nu kan man godt se. Jeg siger derfor til Ministrene, at de har haft god Medvind. De maa være lykkelige. Det er let at arbejde med en Sag, naar man har en saadan Medvind. Nej, lad dem kæmpe som den forrige Minister med Modvind alle Vegne, saa er det haardt at løse en Sag.

Jeg skal ikke fordybe mig ret meget mere i denne Sag, men kun gøre endnu nogle enkelte Bemærkninger. Lovforslaget er jo ikke meget stort; det indeholder to Paragraffer. § 1 omhandler Salg af de to Ejendomme i Tordenskjoldsgade Nr. 5 og Heibergsgade Nr. 7 for 315 000 Kr. Jeg maa rigtignok sige, at naar man fra Radiofoniens Side er bange for, at man skal blive flaaet, synes jeg ikke, der er mindste Grund til det. Teatret kommer til at sætte 150 000 Kr. til paa det. Hvis jeg havde de to Ejendomme, saa fik Radiofonien dem ikke til den Pris, for Ejendommene kan forrente den, og naar de kan det, skal man ikke sælge dem og tabe halvandet Hundrede Tusind Kroner paa den Handel. Men det kan jo være, at ved denne Ordning vil Teatret paa andre Omraader kunne høste en Fordel.

Jeg skal altsaa ikke gaa imod det, for jeg mener, at hvis vi nu kan faa løst Spørgsmaalet, saa vil det være rigtigt; men de 150 000 Kr. kunde det vist være godt at have til Reparationer af det indvendige i det gamle Teater. § 2 gaar ud paa at bemyndige Undervisningsministeren til at leje den nye Scene af Radiofonien for et Tidsrum af 15 Aar mod en aarlig Leje af 100 000 Kr. Og saa staar der udtrykkelig:

„Efter de 15 Aars Udløb kan Undervisningsministeren forlange Lejemaalet fornyet for en tilsvarende eller kortere Periode, dog ikke under 10 Aar;“

og senere staar der:

„Statsradiofonien har, saa længe Lejemaalet varer, Brugsretten til Teaterlokalerne en Dag om Ugen efter nærmere Overenskomst.“

Jeg forstaar ikke ganske dette og har ikke kunnet finde noget om det i Bemærkningerne og vil derfor gerne spørge: Gaar Brugsretten til Teaterlokalerne en Dag om Ugen ind i Lejemaalet med Radiofonien, eller skal Radiofonien betale særlig Leje for Brugen af Scenen denne ugentlige Dag? Thi hvis Teatret skal give denne Dag om Ugen, saa har jeg regnet ud, at saadan som der spilles nu derovre, vil det blive 35 Dage i et Aar, og tager jeg den Indtægt,